

PROJEKT SKISSE : Intercultural Workshop Gathering

BESKRIVELSE AV BAKGRUND

Projektet utforskar integrering och hur staten och vi som samfund kan underlätta för människor som kommer till Norge för att söka trygghet. Några av frågorna som undersöks är: Hur är samhället lagt tillrätta för att man ska bilda ny bekantskaps krets? Hur umgås man och finns det "goa" rom för att utveckla sociala mötes platser där man samtidigt kan lära om de sociala koderna i vår kultur och dela sin egna. Det handlar inte bara om människorna som kommer till Norge men även dem som är fast bosatta i landet. Hur undgår man att fördommar växer och skapar främlingsfientlighet för det okända?

I många fall är den viktigaste integreringen kontakt med människor där man söker hjälp. Att i ett tidigt stadie få lov att socialisera vill underlätta i språkläring, öka självkänsla och bygga upp trygghet för den nya bostadsplatsen. Projektet undersöker om konsten kan fungera som ett socialt rum och vara ett gott verktyg vid integrering där man genom metoder och strategier fokuserar på att skapa en atmosfär som känns naturlig och inte påträngande.

FÖREMÅL MED TILLTAKET

Intercultural workshop Gathering är ett relationsbaserat projekt där målet är att förena människor till ett felleskap, där skapandet av en kreativ och produktiv mötesplats står centralt. Genom interaktion och direkt handling utforskar projektet de olika möten som uppstår då man jobbar sida vid sida, men även hur denna typ av mötesplats kan vara med att underlätta och styrka i det relationer frodas. Styrkan ligger där samspel uppstår då man delar kunskap och erfarenheter genom processen och deltagelse. Målgruppen är asylsökare och inbyggarna i Voss. Workshopen är lagt utanför institutioner för att ta asylsökarna ut från asylmottagen. Samtidigt är tanken att aktivera tomma eller mindre aktiva lokaler i centrala Voss för att visa att dessa lokaler kan användas till andra aktiviteter utöver näringsverksamhet. För att göra workshopen tillgänglig för olika kön och åldrar har aktiviteterna tillpassats. I första fasen av projektet gavs möjligheter för att arbeta med lera (byggteknik och drejning), träverkstad, textil (med symaskin) samt spray och målarfärg. Varigheten på workshopen var en månad. I den redan existerande arkitekturen lagades ett rum av de genstander vi gjort under den gångna månaden. Där avslutade vi med en flerkulturell måltid där man gemensamt tillberedde maten runt åtta matlagingsstationer. Olika metoder och strategier var lagt till rätta för att göra samspelet så naturligt som möjligt. Att ha projekt över en längre tid la ett gott grundlag för att skapa ett gemensamt ägarskap till projektet.

KUNSTNÄRISKT INNEHÅLL

Det sista året har jag ifrågasatt visningsrummet med tankar runt vem besökarna var och vem jag gjorde konsten för. Därför är målet med projektet att skapa en direkt kontakt med publiken där mötet, deltagandet och det sociala samspelet möts på en plats. För att få till det går jag ut från studion för att arbeta direkt i fältet och öppna upp för en bredare publik att ta del av konsten.

Från att ha jobbat självständigt med skulptur och installation där allt kan identifieras genom t.ex. dimensioner och material ligger fokuset nu i det relationella. En stor förändring i form av hur jag som konstnär förhåller mig till både det etiska och estetiska. Här fick jag känna på utfordringen i masterutställningen 2016 där resultatet av projektet blev visst fram. Kunsthallen var ett "mellan stadium" i process. Det som blev framställt under första delen av workshopen ser jag som en katalysator för vidare arbete. En viktig del är skapt, en samlingspunkt för projektet och dess kontinuitet.

Andra aspekter är deltagandet av många människor. Som konstnär gör det mig ovetande av det slutliga resultatet. Detta till trots för att jag tagit utgångspunkt i ramarna runt projektet.

För att själv erfara att vara på okänt plats och utan kontaktnät valde jag att genomföra projektet i en by som jag inte är bekant med, i detta fall Voss. Det tvingade mig att starta på "nytt", min fördel var att jag redan kunde språket. Hösten 2015 byggde jag upp ett kontaktnät och blev bekant med byn, dess egenskaper och kvaliteter. Våren 2016 hade projektet sin startfas i form av en hands on workshop, med en månads varighet.